

KØBENHAVNS KOMMUNE

Socialforvaltningen

Adm. Direktør

Henrik Appel Esbensen, MB

9. marts 2012

Sagsnr.

2012-23777

Dokumentnr.

2012-185947

Kære Henrik Appel Esbensen

Tak for din henvendelse af 29. februar 2012 hvor du stiller følgende spørgsmål til forvaltningen:

”Med henvisning til svar af 20. februar 2012 vedr. spørgsmål om forvaltningens administration og fortolkning af aktivlovens § 81 bedes forvaltningen redegøre for dens opfattelse af den modifikation der gælder ift. kravet om uforudsigelighed, hvor følgende fremgår af vejledning nr. 39 af 05/03/1998, pkt. 402, 2. og 3. afsnit:

”Det behøver ikke nødvendigvis være udgiftsbehovet, som ikke har kunnet forudses. Der kan også være tale om likviditetsmæssige problemer, som bevirker, at der er behov for hjælp til enkeltudgifter, som under normale forhold kan afholdes inden for den løbende indtægt”.

Dette gentages i øvrigt i en langt nyere vejledning, nemlig i vejledning om kommunernes handlepligt og handlemuligheder i forhold til udsættelsestruede eller udsatte lejere, vejledning nr. 72 af 10/8/2010, pkt. 28, 4. og 5. afsnit:

”Det behøver ikke nødvendigvis være udgiftsbehovet, som ikke har kunnet forudses. Det kan også være likviditetsmæssige problemer, som bevirker, at der er behov for hjælp til enkeltudgifter, som normalt kan afholdes inden for den løbende indtægt”.

Vil forvaltningen be- eller afkræfte at et sådant udgiftsbehov, som her beskrevet, også kunne bestå i eksempelvis huslejerestance, hvor selve udgiften selvsagt ikke er uforudsigelig, men hvor den manglende betalingsevne er uforudsigelig, fordi den pågældendes økonomi - af uforudsigelige årsager - ikke rækker?

Og hvilken hjemmel i loven der efter forvaltningens opfattelse skal tilvejebringes for at opnå det ønskede, fx at kommunen overtager den løbende huslejebetalingen efter aftale med borgeren eller andet.... Så der ikke opstår restancer?”

Direktionen

Bernstorffsgade 17, 3.
1592 København V.

Telefon
33 17 33 17

Direkte telefon
33 17 32 02

Telefax
33 17 32 04

E-mail
Anette.Laigaard@sof.kk.dk

www.kk.dk

Socialforvaltningens svar

Forvaltningen vil gerne bekræfte, at den udgift, som omtales i de pågældende vejledninger ville kunne være en huslejerestance. Imidlertid er det samtidig vigtigt at påpege, at vurderingen af forudsigelighed af en udgift kun er en af flere betingelser, der skal være opfyldt, for at forvaltningen kan bevilge en ydelse efter aktivlovens § 81. De øvrige betingelser er beskrevet i mit svar på dit oprindelige spørgsmål, men som eksempel kan nævnes, at der altid skal være tale om en enkelt-udgift, hvorfor bestemmelsen ikke kan benyttes, hvor der er tale om et varigt behov for ydelsen.

Der kan på nuværende tidspunkt indgås administrationsaftaler om husleje mellem Beskæftigelses- og Integrationsforvaltningen og en borger, der modtager kontanthjælp, og mellem Socialforvaltningen og en borger, der modtager førtidspension. Der er dermed hjemmel i et vist omfang til at indgå administrationsaftaler og dermed sikre løbende betaling af huslejen, så restancer ikke opstår.

Det er imidlertid forvaltningens oplevelse, at sådanne aftaler ofte ophører, fordi borgere på kontanthjælp ikke overholder betingelserne for udbetaling af hjælpen, og dermed ofte sanktioneres (dvs. hjælpen stoppes). Når en borger sanktioneres, ophører også administrationsaftalen i sanktionsperioden, fordi der ikke er en indtægt at administrere. Dermed kan restancer opstå, uanset at der er en administrationsaftale. Herudover betyder sanktionering, at Socialforvaltningen som hovedregel ikke må bevilge en ydelse efter aktivlovens § 81, idet en ydelse ville ophæve virkningen af sanktioneringen.

Socialforvaltningen støtter et ønske om, at sanktionering ikke må ramme administreret husleje, hvilket vil kræve en ændring af reglerne på beskæftigelsesområdet. Forslaget vil konkret betyde, at kun de penge, som borgeren reelt får udbetalt, bliver tilbageholdt i forbindelse med sanktioneringen, men at de faste udgifter fortsat bliver betalt. Herudover er der behov for at få præciseret i beskæftigelsesbekendtgørelsen, i hvilket omfang borgere med sociale og/eller psykiske problemer skal sanktioneres.

Venlig hilsen

Anette Laigaard